31988R1315

A TANÁCS 1315/88/EGK RENDELETE

(1988. május 3.)

a vám és statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK rendelet, továbbá a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 918/83/EGK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 28. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára (1),

tekintettel az Európai Parlament véleményére (2),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére (3),

mivel a 2658/87/EGK (4) rendelethez tartozó kombinált nómenklatúra előzetes rendelkezéseinek II. C. szakasza 10 %-os egységes értékvámtétel alkalmazását írja elő a magánszemélyeknek kis tételben küldött vagy az utasok személyes poggyászában szállított áruk értékére vonatkozóan, amennyiben nem kereskedelmi célú behozatalról van szó, és az ilyen áru összértéke nem haladja meg a 115 ECU-t küldeményenként vagy utasonként;

mivel, az említett előzetes rendelkezések II. C. szakaszának (3) bekezdésével összhangban az utasok személyi poggyászában szállított árukra vonatkozó 10 %-os értékvámtételt csak az áruknak arra az értékrészére vetik ki, amely meghaladja azt az értéket, amelyet a 3822/85/EGK (5) rendelettel módosított 918/83/EGK rendelet (6) 45-49. cikkei értelmében az importvámok alóli mentesség illet meg; mivel azonban a 918/83/EGK rendelet 29. cikk (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése alapján a 10 %-os értékvámtétel minden olyan, magánszemélynek küldött kis értékű küldeményre vonatkozik, amelynek összértéke meghaladja az importvámmentességre megállapított 45 ECU-s értékhatárt;

mivel ez utóbbi szabályozásnak az a hátránya, hogy azoknak a címzetteknek, amelyeknek kis értékű küldemények érkeznek, és e küldemények összértéke – akár csak kis mértékben is – meghaladja a 45 ECU-t, semmilyen adómentességet nem kapnak; mivel a helyzet felülvizsgálatából kitűnt, hogy az utasok személyi poggyászában szállított árukra vonatkozó rendelkezésekhez hasonló rendelkezések bevezetése nem járhat komoly adminisztratív terhekkel; mivel ennek megfelelően indokoltnak tűnik mind a kombinált nómenklatúra előzetes rendelkezések II. C. szakaszának, mind pedig a 918/3/EGK rendelet VII. címének olyan értelmű módosítása, amely lehetővé teszi a magánszemélyeknek szóló, kis értékű küldemények esetében 45 ECU áruértékig a vám- és adómentességet és ezek felett az érték feletti áruértékre a 10 %-os értékvámtétel kiszabását;

mivel ebben a helyzetben 115 ECU-ról 200 ECU-ra kell emelni a magánszemélyeknek szóló küldemények esetében azt az értéket, amelyre a 10 %-os értékvámtételt lehet alkalmazni, úgy, ahogy azt a Bizottság 1984. november 16-án javasolta (7); mivel a törvényi szabályozás átláthatósága érdekében célravezető minden ilyen módosítást a kombinált nómenklatúra előzetes rendelkezések II. C. szakaszának, illetve a 918/3/EGK rendelet VII. címének teljes átfogalmazása keretében végrehajtani;

mivel a 918/83/EGK rendelet 1. cikkének (3) bekezdése szerint Helgoland szigete harmadik országnak tekintendő; mivel a Tanács 1984. július 23-i 2151/84/EK rendelete a Közösség vámterületéről (8), amelyet legutóbb a Spanyolország és Portugália Csatlakozási Okmánya módosított, rendelkezik arról, hogy a Közösség vámterületén kívül eső területek jogi helyzete ugyanaz, mint Helgolandé; mivel ennélfogva az említett 1. cikk (3) bekezdését módosítani kell;

mivel a 918/83/EGK rendelet 137. és 138. cikke meghatározta azokat a feltételeket, amelyek mellett a tagállamok a közösségi rendelkezések megalkotásáig az érintett szakterületeknek speciális vámengedményt alkalmazhatnak az orvostudományi kutatásokban, az orvosi diagnózis felállításában és a gyógykezelésben használt eszközök és berendezések behozatalának esetében;

mivel az ezeknek a rendelkezéseknek az egyik tagállamban történő alkalmazása során szerzett tapasztalatok azt mutatták, hogy, amennyiben a Közösségben nem gyártanak a szóban forgó eszközöknek és berendezéseknek megfelelő eszközöket és berendezéseket, akkor azok vámmentes behozatalának engedélyezése nem járhat a Közösség gazdasága számára hátrányos következményekkel; sokkal inkább hozzájárulhatna a vámmentesség a Közösség területén élőket veszélyeztető súlyos betegségek korai felismeréséhez és kezeléséhez; végezetül célszerű támogatni minden ilyen, az illetékes hatóság által elismert eszközök vagy berendezések egészségügyi intézmények számára történő adományozását; mivel a 918/83/EGK rendelet 137. és 138. cikkében meghatározott, az orvostudományi kutatásokban, az orvosi diagnózis felállításában és a gyógykezelésben használt eszközökre és berendezésekre vonatkozó, nemkötelező érvényű és átmeneti

(1) HL C 254., 1986.10.11., 7. o.
(2) HL C 13., 1988.1.18., 173. o.
(3) HL C 105., 1987.4.21., 4. o.
(4) HL L 256., 1987.9.7., 1. o.
(5) HL L 370., 1985.12.31., 22. o.
(6) HL L 105., 1983.4.23., 1. o.
(7) HL C 324., 1984.12.5., 5. o.
(8) HL L 197., 1984.7.27., 1. o.

rendelkezéseket át kell alakítani a Közösség egész területén alkalmazható, határozott érvényű rendelkezésekké, és ebből a célból az említett cikkeket fel kell váltani a vámmentességek speciális esetére vonatkozó XIVa. címmel;

mivel a 918/83/EGK rendeletet úgy kell kiegészíteni, hogy annak során az Egészségügyi Világszervezet törekvése a gyógyszerkészítmény-ellenőrzéshez szükséges összehasonlító minták behozatali vámmentessége figyelembevételre kerüljön;

mivel a Vámmentességek Bizottságban a 918/83/EGK rendelet hatálybalépése óta folytatott munka alapján megállapítást nyert, hogy a 136. cikkben leírt egyes átmeneti rendelkezések ettől kezdve bizonyos feltételek mellett végleges vagy időben korlátozott rendelkezésekké alakíthatóak vagy megszüntethetőek; mivel a 133-136. cikkeket ennek megfelelően úgy kell módosítani, hogy megszűnjön az érintett rendelkezések hatályára vonatkozó mindennemű tisztázatlanság, és a lehető legegységesebbé váljon a 918/83/EGK rendelet alapján bevezetett vámmentességek közösségi rendszerének alkalmazása;

mivel a 918/83/EGK rendelet jelenlegi módosítása alkalmat ad arra, hogy egyes más rendelkezései is módosításra kerüljenek annak érdekében, hogy alkalmazásuk jobban megfeleljen a kitűzött célnak, illetve hogy megfeleljenek bizonyos nemzetközi szervezetek keretében elfogadott rendelkezéseknek, nevezetesen a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Tanácsának a nemzetközi turizmusra vonatkozó intézkedési elvekről szóló, 1985. november 27-én elfogadott határozat ajánlásának,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2658/87/EGK rendelet mellékletében a Kombinált Nómenklatúra előzetes rendelkezéseinek II. C. szakaszát az alábbiak váltják fel:

„C. Átalányvámtétel

1. Az értékre vonatkozó 10 %-os valorizált értékvámtétel kerül alkalmazásra azokra az árukra, amelyek(et):

   – a magánszemély által magánszemélynek küldött csomagküldeményekben találhatók,

   – az utas személyi poggyászában hoz be,

   amennyiben az ilyen behozatal nem kereskedelmi céllal történik.

   Ez a 10 %-os értékvámtétel akkor alkalmazható, ha a behozatali vámköteles áru értéke nem haladja meg a 200 ECU-t küldeményenként vagy utasonként.

   Az átalányalap nem vonatkozik azokra a 24. fejezetbe tartozó árukra, amelyek csomagküldeményben vagy az utasok személyi poggyászában találhatók, és mennyiségük meghaladja a 918/83/EGK rendelet 31., illetve 46. cikkében meghatározott mennyiségeket [1].

2. A behozatal nem minősül kereskedelmi célúnak, amennyiben:

   a) a magánszemély által magánszemélynek csomagküldemény formájában küldött áru esetében a küldemény:

      – alkalmi jellegű,

      – kizárólag a címzett, illetve annak háztartásában élő családja által felhasználható árukat tartalmaz, és amelyek jellegüknél és mennyiségüknél fogva nem adnak okot annak feltevésére, hogy behozataluk kereskedelmi okokból történik,

      – a feladó semmilyen pénzbeli ellenszolgáltatást nem kap érte a címzettől;

   b) az utas személyi poggyászában szállított áru esetében a szállítmány

      – alkalmi jellegű,

      – kizárólag az utas, vagy annak háztartásában élő családja személyes használatára szolgáló, vagy ajándéknak szánt árukat tartalmaz; jellegüknél és mennyiségüknél fogva nem adnak okot annak feltevésére, hogy behozataluk kereskedelmi okokból történik.

3. Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott feltételek mellett behozott árukra nem alkalmazható az átalányvámtétel, ha az érintett személy a vámkezelést megelőzően az árukra érvényes behozatali vámok kiszabását kérte. Ebben az esetben a behozott valamennyi árura a 918/83/EGK rendelet 29-31. és 45-49. cikkeiben nevezett kedvezményekre tekintet nélkül a rájuk érvényes behozatali vámok kiszabásra kerülnek.

   Az első albekezdés alkalmazásában behozatali vámnak minősülnek mind a vámok és az azzal egyenértékű adók, mind a mezőgazdasági lefölözések és egyéb importvámok, amelyek a közösségi agrárpolitika vagy egyéb szabályozók keretében meghatározott mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó árukra vonatkoznak.

4. A tagállamok a 200 ECU nemzeti valutájukra történő átváltásából adódó összeget le-, illetve felkerekíthetik.

5. A tagállamok változatlanul hagyhatják a 200 ECU-nak megfelelő, nemzeti valutájukra átváltott összeget, amennyiben a legutóbb a 289/84/EGK rendelettel [2] módosított 2779/78/EGK rendelet 2. cikkének (2) bekezdés első

albekezdésében elrendelt éves kiigazítás ahhoz vezet, hogy az átváltott összeg a (4) bekezdésben szabályozott le-, illetve felkerekítés előtt a nemzeti valutában kifejezett ellenértéke szerint kevesebb, mint 5 %-os változást okoz.

(1) HL L 105., 1983.4.23., 1. o.
(2) HL L 33., 1984.2.4., 2. o."

2. cikk

A 918/83/EGK rendelet az alábbiak szerint módosul:

1. Az 1. cikk (3) bekezdését az alábbiak váltják fel:

„(3) Amennyiben ez a rendelet másképp nem rendelkezik, az I. fejezet alkalmazása során, a harmadik ország fogalmába beletartoznak a tagállamok területének azok a részei is, amelyeket a 2151/84/EGK rendelet a Közösség vámterületéből (1) kizárt.

(1) HL L 197., 1984.7.27., 1. o."

2. A 11. cikk (2) bekezdését az alábbi váltja fel:

„(2) Az ugyanilyen feltételek alá tartozó, házasságkötés alkalmából szokás szerint adott ajándékokat, amelyeket az (1) bekezdésben előírt feltételeket teljesítő személy kap olyan személytől, akinek az lakóhelye harmadik országban van, szintén importvámoktól mentesen hozhatóak be. Azonban, a vámmentesen behozható egyes ajándékok értéke nem haladhatja meg az 1 000 ECU-t.."

3. A VII. címet az alábbiak váltják fel:

„VII. CÍM

Magánszemély által magánszemélynek küldött csomagküldemények

29. cikk

(1) A 30. és 31. cikkektől függően, azok az árucikkek, amelyeket kisebb küldeményekben harmadik országból magánszemély küld egy másik magánszemélynek, aki a Közösség vámterületén él, importvámoktól mentesen hozhatóak be, amennyiben az ilyen behozatal nem kereskedelmi célú.

Az ebben a bekezdésben előírt mentesség nem alkalmazható a Helgoland szigetéről nem kereskedelmi jellegű kisebb küldeményekben küldött árucikkekre.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a behozott küldemények »nem kereskedelmi célúak«, amennyiben:

– alkalmi jellegűek,

– kizárólag a címzett vagy családtagjai személyes használatára szolgálnak, amelyek jellegüknél vagy mennyiségüknél fogva nem tükröznek semmilyen kereskedelmi szándékot,

– a feladó a címzettnek bármiféle pénzbeli ellenszolgáltatástól mentesen küldi.

30. cikk

A 29. cikk (1) bekezdésében hivatkozott vámmentesség küldeményenként 45 ECU összértékre vonatkozik, beleértve a 31. cikkben hivatkozott áruk értékét is.

Amennyiben az egy küldeménybe tartozó árutételek összértéke meghaladja az első albekezdésben hivatkozott összeget, a mentesség azokra a tételekre vonatkozik, amelyek külön behozatal esetén részesülnének a mentességből; ugyanakkor az egyes áruk értékének megosztása nem megengedett.

31. cikk

A 29. cikk (1) bekezdésében hivatkozott mentesség küldeményenként az alább felsorolt árukhoz rendelt mennyiségi határokig érvényes:

a) dohányáru:

50 darab cigaretta, vagy

25 darab szivarka (darabonként maximum 3 gramm súlyú szivar), vagy

10 szivar, vagy

50 gramm cigaretta- vagy pipadohány, vagy

a fenti termékekből vegyesen összeállított arányos mennyiségek;

b) alkohol és alkoholtartalmú italok:

– a 22 %-ot meghaladó erősségű alkoholtartalmú égetett italok és párlatok; 80 %-os vagy azt meghaladó alkoholtartalmú denaturálatlan etilalkohol: egy liter, vagy

– párlatok és szeszes italok, bor vagy egyéb alkoholalapú aperitifek, tafia, szaké vagy ezekhez hasonló italok, amelyeknek alkoholtartalma 22 % vagy kevesebb; pezsgő borok, likőrborok: egy liter, vagy több tétel esetében részarányosan megfelelő mennyiség, és

– csendes borok: két liter;

c) parfüm: 50 gramm, vagy

kölnivíz: 0,25 liter."

4. A 46. cikk (1) bekezdését az alábbi váltja fel:

„(1) A 45. cikk (1) bekezdésében hivatkozott mentességet az alábbiakban felsorolt árucikkek tekintetében utasonként a következő mennyiségi korlátok keretein belül alkalmazzák:

a) dohánytermékek:

200 db cigaretta, vagy

100 db szivarka (egyenként legfeljebb három gramm súlyú szivar), vagy

50 db szivar, vagy

250 gramm cigaretta- vagy pipadohány, vagy

a fenti termékekből vegyesen összeállított arányos mennyiségek;

b) alkohol és alkoholtartalmú italok:

– a 22 %-ot meghaladó erősségű alkoholtartalmú égetett italok és párlatok; 80 %-os vagy azt meghaladó alkoholtartalmú denaturálatlan etilalkohol: egy liter, vagy

– párlatok és szeszes italok, bor vagy egyéb alkohol-alapú aperitifek, tafia, szaké vagy ezekhez hasonló italok, amelyeknek alkoholtartalma nem haladja meg a 22 %-ot; pezsgőborok, likőrborok: egy liter, vagy több tétel esetében részarányosan megfelelő mennyiség és

– csendes borok: két liter;

c) parfüm: 50 gramm, és

kölnivíz: 0,25 liter;

d) gyógyszer-készítmények: az utas

személyes szükségleteinek kielégítéséhez szükséges mennyiség."

5. A 49. cikk (2) bekezdésének első francia bekezdése a következőkkel egészül ki:

„A tagállamok lehetőséget adhatnak ezektől a rendelkezésektől való eltérésre."

6. A 60. cikket a következő váltja fel:

„60. cikk

(1) Az importvámok alóli mentességet élveznek az alábbiak:

a) kifejezetten laboratóriumi használatra előkészített állatok;

b) kizárólag nem kereskedelmi céllal behozott, és a 143. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően összeállított listán szereplő biológiai és kémiai anyagok.

(2) Az (1) bekezdésben hivatkozott mentesség azokra az állatokra és biológiai vagy kémiai anyagokra korlátozódik, amelyeket az alábbiak részére szántak:

– vagy alapvetően oktatással, vagy tudományos kutatással foglalkozó közintézmények, valamint a közintézményeknek azok a részlegei, amelyek alapvetően oktatással vagy tudományos kutatással foglalkoznak,

– vagy alapvetően oktatással, vagy tudományos kutatással foglalkozó magánintézmények, és amelyeket a tagállamok illetékes hatóságai jóváhagytak, hogy ilyen cikkeket vámmentesen kapjanak.

(3) Az (1) bekezdés (b) pontjában hivatkozott listán csak olyan biológia és kémiai anyagok szerepelhetnek, amelyeknek megfelelőt nem állítanak elő a Közösség vámterületén, illetve amelyek, különleges jellegük vagy tisztaságuk okán, főként vagy kizárólag tudományos kutatás céljára alkalmasak."

7. Az alábbi címek kerülnek beillesztésre:

„XIVa. CÍM

Az orvostudományi kutatásokban, az orvosi diagnózis felállításában és a gyógykezelésben történő használatra szánt eszközök és berendezések

63a. cikk

(1) Mentesek a behozatali vámok alól azok az orvostudományi kutatásokban, az orvosi diagnózis felállításában és a gyógykezelésben történő használatra szánt eszközök és berendezések, amelyeket egy olyan jótékonysági vagy emberbaráti szervezet vagy magánszemély adományoz az egészségügyi hatóságoknak, valamely kórházi osztálynak vagy orvostudományi kutatóintézetnek, amely rendelkezik ezeknek az árucikkeknek a vámmentes fogadásáról szóló és a tagállamok illetékes hatóságai által kiállított meghatalmazással, továbbá amelyeket egy ilyen egészségügyi hatóság, kórház vagy orvostudományi kutatóintézet teljes egészében egy jótékonysági vagy emberbaráti szervezettől vagy önkéntes adományozásból származó pénzeszközökkel vásárolt meg, amennyiben az alábbi feltételek minden esetben teljesülnek:

a) a Közösség vámterületén nem folyik jelenleg ezeknek az eszközöknek és berendezéseknek megfelelő eszközök és berendezések gyártása;

b) az ilyen eszközök és berendezések adományozása mögött nem az adományozó kereskedelmi haszonszerzési szándéka rejlik; és

c) az adományozó semmilyen kapcsolatban sem áll a vámmentesség alkalmazásának hatálya alá tartozó eszközök és berendezések gyártójával.

(2) A mentesség ugyanezek mellett a feltételek mellett alkalmazható a következőkre is:

a) adott eszközökhöz és berendezésekhez tartozó alkatrészekre, elemekre és tartozékokra, amennyiben ezeket az alkatrészeket, elemeket és tartozékokat magukkal az eszközökkel és berendezésekkel együtt hozzák be, vagy – amennyiben utólag importálják – igazolhatóan a korábban vámmentesen behozott eszközökhöz vagy berendezésekhez tartoznak;

b) az eszközök és berendezések karbantartásához, ellenőrzéséhez vagy beállításához használt szerszámokra, amennyiben ezeket a szerszámokat magukkal az eszközökkel és berendezésekkel együtt hozzák be, vagy – amennyiben utólag importálják – igazolhatóan a korábban vámmentesen behozott eszközökhöz vagy berendezésekhez tartoznak.

63b. cikk

A 63a. cikk alkalmazásának céljából és különösen az abban hivatkozott eszközök és berendezések, valamint kedvezményezett szervezetek tekintetében az 54. cikk negyedik francia bekezdése, valamint az 55., 57. és 58. cikkek megfelelően alkalmazandóak.

XIVb. CÍM

A gyógyszertermékek minőségellenőrzéséhez használt összehasonlító anyagokról

63c. cikk

Mentesek az importvámok alól azok a küldemények, amelyek olyan vegyi összehasonlító anyagok mintáit tartalmazzák, amelyeket az Egészségügyi Világszervezet gyógyszertermékek előállításához felhasznált anyagok minőségellenőrzéséhez hagyott jóvá, amennyiben a küldemények címzettjeit a tagállamok illetékes hatóságai felhatalmazták az ilyen küldemények vámmentes fogadására."

8. A 86. cikk a következő ponttal egészül ki:

„d) Szimbolikus jellegű és korlátozott értékű díjak, győzelmi díjak és szuvenírek, amelyeket ingyenes kiosztásra szánnak üzleti konferenciák vagy hasonló nemzetközi rendezvények alkalmával harmadik országban lakó személyek számára; jellegük, egyedi értékük vagy más jellemzőjük nem utalhat kereskedelmi célú behozatalra."

9. A 109. cikk az alábbi ponttal egészül ki:

„q) Illeték- és hasonló bélyegek, amelyek a díjak egy harmadik országban történt kifizetését igazolják."

10. A XXVII. cím címét az alábbi szöveg váltja fel:

„Közúti gépjárművek és speciális tartálykocsik üzemanyagai és kenőanyagai."

11. **A 112. és 113. cikkeket az alábbiak váltják fel:**

„112. cikk

(1) A 113–115. cikkek rendelkezéseitől függően:

a) a következők szabványos tartályaiban lévő üzemanyag:

– magán- és kereskedelmi gépjárművek és motorkerékpárok;

– speciális tartálykocsik,

amelyek belépnek a Közösség vámterületére;

b) magán gépjárművek és motorkerékpárok hordozható tartályaiban szállított, járművenként legfeljebb 10 liter üzemanyag, amely nem sérti az üzemanyag birtoklásáról és szállításáról szóló nemzeti rendelkezéseket;

importvámoktól mentesen hozhatóak be.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában:

a) a »kereskedelmi gépjármű« bármilyen, motorral ellátott közúti járművet jelent (beleértve a vontatókat is, pótkocsikkal vagy anélkül), melyet felépítésének és felszerelésének a típusa szerint az alábbiak szállítására tervezték és az alábbiak szállítására képes, fizetségért vagy anélkül:

– több mint kilenc személy, beleértve a vezetőt is,

– árucikkek,

– és bármely, a szállítástól mint olyantól eltérő különleges célra tervezett közúti járművet jelent;

b) a »magán gépjármű« minden gépjárművet jelent, amely nem esik az (a) pont szerinti meghatározás alá;

c) a »szabványos tartály«:

– a gyártó által az összes ugyanolyan típusú gépjárműbe, mint amilyen a kérdéses jármű, tartósan beröögzített tartályt jelenti, és amelynek tartósan beépített szerelvényei lehetővé teszik az üzemanyag közvetlen felhasználását mind a jármű előre mozgatására, és ahol helyénvaló, mind a hűtő rendszer és más rendszerek működtetésére.

A gépjárműre szerelt gáztartály, amelyet a gáznak üzemanyagként való közvetlen felhasználására terveztek valamint más, a járműre szerelhető rendszerekhez tartozó tartályok szintén szabványos tartálynak tekintendők,

– a kérdéses tartálykocsi típusával egyező típusú tartálykocsik mindegyikébe a gyártó által véglegesen beszerelt üzemanyagtartályok, melyeknek állandó szerelvényei lehetővé teszik az üzemanyag közvetlen felhasználását a speciális tartálykocsi hűtőberendezése és más rendszereinek szállítás közben történő működtetése céljából;

d) »különleges tartálykocsinak« minősül minden olyan tartály, amely speciálisan megtervezett hűtő-, oxigénellátó, hőszigetelő vagy más rendszerrel van felszerelve.

113. cikk

A kereskedelmi gépjárművek és a különleges tartálykocsik szabványos üzemanyagtartályában található üzemanyag tekintetében a tagállamok a mentesség alkalmazását korlátozhatják járművenként, speciális tartálykocsinként és utanként 200 literre."

12. A 132. cikk második bekezdését az alábbi váltja fel:

„A tagállamok változatlanul hagyhatják a 200 ECU-nak megfelelő, nemzeti valutájukra átváltott összeget, amennyiben a legutóbb a 289/84/EGK rendelettel [1] módosított 2779/78/EGK rendelet [2] 2. cikkének (2) bekezdés első albekezdésében elrendelt éves kiigazítás ahhoz vezet, hogy az átváltott összeg az e cikk (1) bekezdésében szabályozott le-, illetve felkerekítés előtt a nemzeti valutában kifejezett ellenértéke szerint kevesebb, mint 5 %-os változást okoz.

---

[1] HL L 333., 1978.11.30., 5. o.
[2] HL L 33., 1984.2.4., 2. o."

13. A 133. cikk (1) bekezdése az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„g) a Nemzetközi Polgári Légyügyi Egyezmény (Chicago, 1944.) 9. melléklet (nyolcadik kiadás, 1980. július) 4.42. és 4.44. javaslatok alkalmazása céljából a kölcsönösség alapján az Egyezmény Szerződő Feleinek számító harmadik országokkal aláírt megállapodások szerinti mentesség."

14. A 134. cikk (1) bekezdését az alábbi váltja fel:

„(1) A tagállamok értesítik a Bizottságot azokról a vámügyi rendelkezésekről, amelyeket az ennek a rendeletnek a hatálybalépése után kötött, a 133. cikk (1) bekezdésének b), c), d), e) f) és g) pontjában, valamint (3) bekezdésében hivatkozott típusú nemzetközi egyezmények és megállapodások tartalmaznak."

15. A 135. és 136. cikkeket a következők váltják fel:

„135. cikk

Ez a rendelet nem zárja ki, hogy:

a) Görögország fenntartsa az Athos-hegynek nyújtott speciális státuszt, amelyet a görög alkotmány 105. cikke garantál;

b) Spanyolország és Franciaország a Közösség és Andorra közötti kereskedelmi kapcsolatokat irányító intézkedések hatálybalépéséig fenntartsák a közöttük és Andorra között az 1867. július 13-án, illetve 1867. november 22–23-án aláírt Egyezményekből eredő vámmentességet;

c) a tagállamok a 210 ECU-s keretig biztosítsák azt a 47. cikkben hivatkozotton felüli különleges vámmentességet, amelyet a kereskedelmi flottában szolgáló, a határon átlépő forgalomban tevékenykedő tengerészek számára nyújtottak 1983. január 1-jén.

136. cikk

(1) A szóban forgó területet szabályozó közösségi rendelkezések megalkotásáig a tagállamok speciális vámmentességet nyújthatnak az idegen zászló alatt szolgáló fegyveres erők számára, amelyek nemzetközi egyezményeknek megfelelően tartózkodnak a területükön.

(2) A szóban forgó területet szabályozó közösségi rendelkezések megalkotásáig ez a rendelet nem zárja ki, hogy a tagállamok fenntartsák azokat a vámmentességeket, amelyekben azok a munkavállalók részesülnek, akik munkájuk miatt legalább hat hónapig a Közösség vámterületén kívül tartózkodtak, majd ezt követően térnek vissza a Közösségbe."

16. A 137. és 138. cikkek törlésre kerülnek.

17. A 918/83/EGK rendelet 1., 4., 22., 45., 52-56., 65., 72., 73., 86., 87., 117. és 120. cikkeiben a „Közösség" – et felváltja a „Közösség vámterülete".

3. cikk

Ez a rendelet 1989. január 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1988. május 3-án.

a Tanács részéről

az elnök

M. BANGEMANN